

گاهنامه هنر و مبارزه

4 نوامبر 2011

ناتو در نقش کشتارگر جمعی (بخش دوم)
نوشته های «کومپانی رو» فیدل

فیدل کاسترو

Mondialisation.ca, Le 26 octobre 2011

کمی بیش از هشت ماه پیش، 21 فوریه گذشته، گفته بودم و قویا باور داشتم که : « ناتو طرح اشغال لیبی را در سر می پروراند.». با چنین عنوانی بود که من برای نخستین بار مطالبی را مطرح کردم که محتوای آن تا حدودی تخیلی به نظر می رسید.

در این جا، عواملی را که مرا به چنین نتایجی رسانده بود دوباره مرور می کنم :

نفت در دست فرامیلتی های یانکی به ثروت اصلی تبدیل شده است : این منبع ثروت به آنها اجازه داد که ابزاری بسازند که قدرت سیاسی آنها را به شکل فزاینده ای افزایش دهد. [...]

گسترش تمدن امروزی نیز با به کار بستن همین منبع انرژی بود که امکان پذیر گشت. روی قاره ما، ونزوئلا گران ترین قیمت را برای آن پرداخت به این علت که ایالات متحده منابع نفتی عظیمی را که به شکل طبیعی در این کشور برادر ذخیره شده بود، به تصرف خود درآورد.

در پایان جنگ دوم جهانی، مقادیر بسیار زیادی نفت از منابع ایران استخراج شد، و به همین ترتیب از منابع عربستان سعودی، عراق و کشورهای عربی پیرامون که به مهمترین تولید کنندگان نفت تبدیل شدند. مصرف جهانی دائماً در حال افزایش بوده و تقریباً به هشتاد میلیون بشکه نفت در روز رسیده است، به علاوه آن چه که در ایالات متحده استخراج می شود، و به تمام اینها باید گاز، انرژی هیدرولیک و انرژی هسته ای را نیز اضافه کنیم. [...]

مصرف بی رویه نفت و گاز موجب به وجود آوردن بزرگترین تراژدی برای عالم بشریت شد که تا کنون هیچ چاره ای برای آن نیاندیشیده اند: یعنی تغییر و تحولات جوی.

[...] لیبی در دسامبر 1951 نخستین کشور آفریقایی بود که پس از جنگ دوم جهانی به استقلال رسید، با یادآوری این نکته که طی جنگ دوم جهانی لیبی مکان رویارویی های نظامی بسیار مهم بین ارتش آلمان و ارتش انگلستان بود...

سرزمین لیبی تا حد 95 درصد صحرایی است. با تکنولوژی مدرن و کشف منابع نفتی سبک به این کشور اجازه داد که تا یک میلیون و هشتصد بشکه نفت در روز استخراج کند و به همین ترتیب از منابع گاز طبیعی بهره مند گردد [...] صحرای لیبی اگر چه بی آب و علف است ولی روی دریایی از آب فسیلی واقع شده، سطحی معادل سه برابر مساحت کوبا، به همین علت به آنها اجازه داد که شبکه آب آشامیدنی گسترده ای را در کشورشان ایجاد کنند.

[...] انقلاب لیبی در سپتامبر 1969 به وقوع پیوست. رهبران اصلی انقلاب لیبی معمر قذافی بود. معمر قذافی یک نظامی و به خاندانی صحرا نشین تعلق داشت که از اوان جوانی شیفته نظریات جمال عبدالناصر رهبر مصر بود. بسیاری از تصمیم های او نیز متأثر از دگرگونی های مصر بود، و حتی سرنگونی رژیم مفلوک و فاسد سلطنتی.

[...] می توانیم با معمر قذافی موافق یا مخالف باشیم. در حال حاضر تمام جهان با انواع و اقسام اطلاعات بمباران می شود، به ویژه توسط رسانه ها. باید منتظر وقت مناسبی باشیم تا بتوانیم واقعا درباره حوادث لیبی قضاوت کنیم و ببینیم که اطلاعاتی که امروز در مورد هرج و مرج لیبی به دست ما رسیده است تا چه اندازه واقعیت داشته و تا چه اندازه دروغ بوده است. از دیدگاه من کاملاً روشن است که ایالات متحده هیچ نگرانی خاصی برای صلح در لیبی ندارد و در صادر کردن دستور به ناتو هیچ تردیدی نخواهد کرد که این کشور ثروتمند را در چند ساعت و یا چند روز به اشغال خود درآورد.

آنهايي که با طرحی مزورانه در بعد از ظهر 20 فوریه دروغ پراکنی کردند، که معمر قذافی به ونزوئلا می رود، امروز پاسخ شایسته خودشان را از وزیر امور خارجه ونزوئلا، نیکلا مادورو دریافت کردند...

تصور نمی کنم که رهبر لیبی از وظایفش شانه خالی کرده و از کشورش گریخته باشد. هر فرد نیک پنداری همیشه از اعمال بی عدالتی به هر ملتی در جهان به خشم می آید و علیه آن مبارزه می کند.

مصیبت اصلی این است که روی جنایتی که ناتو می خواهد علیه مردم لیبی مرتکب شود، سکوت کنیم.

در مورد رهبران این سازمان جنگ طلب، فوریتی وجود دارد. باید آن را افشا کنیم! از این تاریخ بود که من به منشأ این جریان پی بردم.

فردا، سه شنبه 25 اکتبر، وزیر امور خارجی ما، برونو رودریگز در مقر سازمان ملل متحد در مورد محاصره جنایتکارانه کوبا توسط ایالات متحده سخنرانی خواهد داشت. ما این مبارزه را از نزدیک پی گیری خواهیم کرد که یک بار دیگر نشان می دهد که نه تنها باید به چنین محاصره ای پایان بخشید، بلکه به همچنین باید به نظامی پایان بخشید که منابع جهان را به تاراج می برد و تداوم نوع بشر را به خطر می اندازد. ما توجه خاصی به دفاعیه کوبا خواهیم داشت.

من این بحث را روز چهارشنبه 26 اکتبر ادامه خواهم داد.

Fidel Castro Ruz
Le 24 octobre 2011
17 h 19

منبع :

<http://www.mondialisation.ca/index.php ?context=va&aid=27311>

ترجمه از فرانسه به فارسی توسط حمید محوی
نشر گاهنامه هنر و مبارزه